

Θύμα της αγάπης

Μια ιστορία βασισμένη σε αληθινά γεγονότα

Όλα άρχισαν πέρσι τον χειμώνα, όταν αποφάσισα τυχαία να κάνω ένα προφίλ σε ένα 3D παιχνίδι. Αφού έκανα προφίλ, γνώρισα τον άνθρωπο που με έκανε να νιώσω την πραγματική αγάπη και ταυτόχρονα και την πραγματική ΚΟΛΑΣΗ. Τον έλεγαν Νίκο και όταν τον γνώρισα, ήταν 16. Από την Αθήνα ήταν, αλλά το περασμένο καλοκαίρι μετακόμισε στην Θεσσαλονίκη. Ψηλός, με καστανόξανθα μαλλιά και καστανά-μελί μάτια. Από το παιχνίδι φαινόταν τέλειος χαρακτήρας, αλλά, όταν ήρθε στα Μουδανιά για πρώτη φορά να με δει, φάνηκε ο εαυτός που δεν περίμενα...

...Στην αρχή μου φερόταν πολύ ωραία, πολύ τρυφερά. Γνωριστήκαμε καλύτερα και μου φάνηκε υπέροχος, μπορώ να πω. Είπαμε πράγματα πολύ προσωπικά που δεν τα είχαμε πει σε κανέναν, ποτέ, μέχρι που καταλήξαμε να λέμε πόσο αρέσει ο ένας στον άλλο. Ένιωθα πράγματα απίστευτα, πεταλούδες μέσα μου και την καρδιά μου να χτυπά απίστευτα γρήγορα. Μου είχε υποσχεθεί πως θα ξαναερχόταν να με δει και όντως το έκανε. Θα ερχόταν για το σαββατοκύριακο και θα έμενε σε ένα ξενοδοχείο.

Εκείνο το βράδυ θα το μετανιώνω για όλη μου την ζωή! Μου τηλεφώνησε και μου είπε πως είχε έρθει! Μου ζήτησε να πάω να τον δω... Έτσι κι εγώ είπα στους γονείς μου ότι θα πάω στην κολλητή μου για να δούμε ταινία και αντί γι' αυτό πήγα στον Νίκο. Δεν περίμενα να μου συμβεί κάτι τέτοιο, δεν μου είχε περάσει καν από το μυαλό. Καθίσαμε και είδαμε μια ταινία το "Υ.Γ. Σ' Αγαπώ". Εκείνος την είχε διαλέξει κι είχε κάνει καλή επιλογή! Ήταν πολύ συγκινητική ταινία, έκλαιγα στην αγκαλιά του, ήταν πολύ ρομαντικά!!! Όταν τελείωσε η ταινία ήταν αργά και έπρεπε να πάω στο σπίτι μου. Εκείνη, όμως, η στιγμή έγινε ο χειρότερος μου εφιάλης.

Ο Νίκος άρχισε να βγάζει τα ρούχα του και μετά έκατσε δίπλα μου. Ένιωσα πολύ άβολα. Του είπα ότι πρέπει να φύγω, αλλά αυτός με κράτησε δυνατά από το χέρι και με έριξε στο κρεβάτι σαν να ήθελε να με βιάσει και όντως αυτός ήταν ο σκοπός του! Του είπα ότι με πονάει, αλλά δεν με άκουσε και τότε άρχισε να με φιλάει στον λαιμό. Ήταν απαίσιο! Του είπα ότι θέλω να με αφήσει να φύγω, αλλά, όταν κατάλαβα πως δεν επρόκειτο να το κάνει, τον χαστούκισα, του είπα πώς ήταν η τελευταία φορά που με έβλεπε και έφυγα κλαίγοντας από το δωμάτιο του. Έτρεξε από πίσω μου, μου είχε κοπεί η ανάσα, δεν υπήρχε περίπτωση να γυρίσω.

Την επομένη μέρα ήμουν πολύ ταραγμένη. Έπρεπε όμως να διαβάσω για τις εξετάσεις του σχολείου, ήταν επιπλέον και το άγχος επειδή έδινα για πρώτη μου φορά, όλα αυτά με έκαναν ράκος. Ο Νίκος δεν με είχε αφήσει σε ησυχία, όλη την ώρα μου τηλεφωνούσε, αλλά εγώ ήμουν πολύ ταραγμένη. Δευτέρα πρωί κι εγώ έψαχνα να βρω την κολλητή μου να της πω για όλα αυτά που έγιναν το σαββατοκύριακο, γιατί ήταν η

μόνη που ήξερε για τον Νίκο. Δεν πίστευε στα αυτιά της, αυτά που άκουσε δεν μπορούσε να τα πιστέψει, αλλά δυστυχώς αυτή ήταν η αλήθεια...

...

Το επεισόδιο επαναλήφθηκε και φέτος μόνο που ένα δεύτερο γεγονός “πήρε μέρος στο παιχνίδι”. Όταν, τελικά, χωρίσαμε οριστικά, εγώ ακόμα τον αγαπούσα, τον ήθελα, το ίδιο και αυτός, όμως δεν το έδειχνε, όταν μιλούσαμε. Μου είπε ότι τελικά θα μετακόμιζε το καλοκαίρι στη Θεσσαλονίκη και ότι θα ερχόταν να με βλέπει κάθε μέρα. Όταν το άκουσα, φοβήθηκα! Ποιος μου έλεγε ότι δεν θα ξαναγινόταν το ίδιο; Δεν το περίμενα ότι θα ερχόταν, αλλά ήρθε όντως. Το έκανε και δεν λογάρισε τα έξοδα Θεσσαλονίκη - Χαλκιδική. Εγώ, επειδή ένιωθα απαίσια που το έκανε αυτό, του είπα πως θα έλειπα για κάνα 2 μήνες διακοπές στην Εύβοια στη θεία μου και πως θα έπρεπε να σταματήσει να έρχεται.

Τότε κατάλαβα πως με αγαπούσε πραγματικά! Όταν άρχισαν τα σχολεία, του είχα υποσχεθεί πως θα πήγαινα να τον δω στο νέο του σπίτι και όντως το έκανα 3 εβδομάδες αφού άρχισαν τα σχολεία. Πήγα, λοιπόν, μόνη μου στην νονά μου (που έμενε κοντά) για να τη δω, ως πρόφαση για να συναντήσω τον Νίκο. Τον είδα να κάθεται έξω στο πεζοδρόμιο. Όταν με «παρέδωσε» ο μπαμπάς στη νονά μου, τη φίλησα, τα είπαμε και μετά της είπα ότι είδα έξω έναν γνωστό. Δεν είχε πρόβλημα με το να βγω μόνη κι έτσι πήγα να τον βρω. Ο Νίκος, μου είχε λείψει τόσο...

Όταν τον βρήκα, ήταν με την παρέα του από το ποδόσφαιρο, μιλούσανε, τους έκανε νεύμα και εκείνοι έφυγαν. Μιλούσαμε για αρκετή ώρα, όταν μου πρότεινε να πάμε στο σπίτι του μιας και οι γονείς του έλειπαν. Πόσο χαζή ήμουν! Λες και είχα ξεχάσει την προηγούμενη φορά που ήμασταν μαζί... Τέλος πάντων, πήγαμε στο δωμάτιο του και συνεχίσαμε να μιλάμε κι από εκεί που δεν το περίμενα το θέμα πήγε στη σχέση μας. Τα πράγματα κυλούσαν ομαλά μέχρι που ξαφνικά άρχισε να νευριάζει και να μου ζητάει τον λόγο που χωρίσαμε. Εκεί οι μάσκες έπεσαν. Καθώς του εξηγούσα τους λόγους που χωρίσαμε, με έπιασε από την μέση και με έσφιξε τόσο δυνατά που πονούσα φοβερά και στο σημείο εκείνο σχηματίστηκε μελανιά. Άρχισε να με χτυπάει, στο μέτωπο υπήρχαν γρατζουνιές, στα γόνατα, στα πλευρά και στον ώμο μου. Έφυγα από το σπίτι του κλαίγοντας και με αίματα στο πρόσωπο, πήγα στην νονά μου και εκείνη μόλις με είδε άρχισε να με ρωτάει τι έγινε. Έσπασα, δεν άντεχα άλλο, της τα είπα όλα. Μου κάλυψε τις πληγές και γύρισα σπίτι.

Την επόμενη μέρα όλοι με ρωτούσαν τι έγινε, γιατί ήμουν έτσι. Εγώ το είπα μόνο στα πιο κοντινά μου άτομα και μετά το πρώτο σάστισμα, όλοι μου είπαν να μην τον ξαναπλησιάσω. Είχαν καταλάβει ότι η ιστορία δεν θα είχε καλή κατάληξη.

Δεν τους άκουσα. Του Αγ. Αντωνίου πήγα και τον είδα. Ήταν χάλια, είχε πρόβλημα με την καρδιά του από την δύσπνοια και τις βιταμίνες του ποδοσφαίρου για την αντοχή. Μόνο ένα γεια του είπα και έφυγα. Μία μέρα μετά μου ήρθε ένα γράμμα, έλεγε πόσο πολύ με αγαπάει. Έγραφε επίσης πως για να το κρατώ στα χέρια μου σημαίνει πως δεν είναι πλέον ανάμεσα μας. 17^η Ιανουαρίου η μέρα που πήγα και τον είδα για τελευταία φορά... Η νύχτα που πέθανε, η Πέμπτη, με σημάδεψε για το υπόλοιπο της ζωής μου...

Τσαρούχα Άννα Μαρία & Χατζηθεολόγου Ευαγγελία